

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
ap szétküldésére vonatkozó
fólszólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Végórák.

Pécs, 1899. február 14.

A hír pattanásig van feszítve s ha a végleges döntés csütörtökig be nem következik, a képviselőházban már a szünet utáni első ülésen minden valószínűség szerint megújul a legádázabb harc a haldokló Bánffy-kormány s a háta mögött taktikázó Tisza-klikk ellen s akkor eltűnnek az utolsó békekilatások is visszahozhatatlanul.

Ezt földélni célja Bánffy bárónak s ezért küldte a maga részéről békeangyalul Tisza István grófot a négyes bizottságba: feszítsd a hírt fiam Pista, hadd pattanjon, akkor mi maradunk az urak. De hiába, ijedt embernek nincs szerencséje s így Bánffy báró fölsült ezzel az utolsó kísérletével is, a melyet az ellenzék fölbősztésére kieszelt.

A szerencsés kezű Tisza Pistának lett volna föladata, hogy a békealkudozásokat a házszabály-revizió s a kuriai biráskodás kérdéseiben is összegabalyítsa és áthidalhatatlan nehézségeket támaszson. Ennek a békeakciónak a szerencsés befejezte után ment volna aztán Bánffy báró a királyhoz azzal az előterjesztéssel, hogy ime nemcsak az indemnitás kérdése akadályozza a békét, de a házszabály-revizió és kuriai biráskodás is, a melyekre nézve az ellenzékkel megegyezni nem lehet.

De hát nem egészen így történt a dolog. A négyes bizottság még nem is fejezte be tárgyalásait s Bánffy báró már

meghívást kapott Bécsbe, ahol neki még referálni valója alig lehetett s így nagyon valószínű, hogy a koronának volt valami mondanója. Ez pedig mindig nagy veszedelmet jelent egy bukó félben levő kormányra.

Egész határozottan tartja is magát a hír, hogy a tegnapi audiencia Bánffy bukásával végződött s dacára, hogy a kabinet lemondása még hivatalos megerősítést nem nyert, e hír valóságának meg vannak a főforgó körülmények által igazolt okai.

A koronának szerencsére Bánffyn kívül is van megbízott informáló közege s ha minden jel nem csal, a tegnapi audiencia is ennek az információjából folyt. Mert lehetetlen, hogy Széll Kálmán az ellenzék negyedik válaszirataiból meg ne győződött volna, miszerint az ellenzéknek semmi szín alatt nem fogja rávehetni, hogy az indemnitásnak Bánffy kormányzata alatt leendő megszavazásába belemenjen, ha tehát ezt továbbra is a béke alapföltétele gyanánt főtartja a kormány, akkor a békés kibontakozás lehetetlenné vált.

Azt is láthatta Széll Kálmán a Tisza István legújabb megbízatásából, hogy Bánffynak épen ezt elérni a célja s így a legnagyobb valószínűség szól a mellett, hogy Széll referált is ebben az irányban a királynak, a kinek a béke létesítésére irányuló intencióit ismeri. Ez a referáda az igazsághoz hiven nem szólhatott másként, mint hogy a békés kibontakozásnak egyetlen komoly akadálya a Bánffy báró sze-

mélyében rejlik, a kinek visszavonulása után minden egyéb pontra nézve könnyű szerrel elháríthatók az akadályok.

Nos, a mikor ilyen előzmények után Bánffyt audienciára citálják, akkor elegendő alappal bír az a kombináció, hogy ennek nem lehetett más célja, mint elhárítani a béke utjából az említett egyetlen komoly akadályt, miután másképp a kompromisszum dugába dőlt. Ezen az audiencián Bánffy nem hivatkozhatott arra, hogy az ő személyn kívül egyéb elháríthatatlan akadályai is vannak a békének, hisz Tisza István még nem fejezte be küldetését s így még nem állottak elő a négyes bizottság elé utalt kérdésekben az áthidalhatatlan nehézségek. Így hát csaknem teljes tárgyi bizonyosságot nyert az a kombináció, hogy Bánffynak tegnap elő kellett terjesztenie a kabinet lemondását.

Az a kormánypárti forrásból terjesztett híresztelés, hogy Bánffyt csakis az a körülmény készítette váratlan bécsi utazására, hogy a koronától szerezzen utasítást az ellenzék legutóbbi válaszára adandó végleges válasz tárgyában, már csak azért sem bír valószínűséggel, mert hisz a kormány az ellenzéknek eme legutóbbi válasza folytán már belement a négyes bizottsági tárgyalásba, ennek befejezte előtt tehát a kormány részéről való végleges válaszadás szóba sem kerülhet.

Igy számított Bánffy is, de a béke művét a legkomolyabb elhatározással szövögető kéz meghiusította számadását s előbb

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Farsangi hangulat.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irta: Bartha Mariska.

(Folyt. és vége.)

Este aztán a szépen kivilágított terembe sorra érkeztek a vendégek s lefoglalták a rendezők figyelmét. Katicák csaknem legutóbb jöttek, kikre Dani a cigányok mellől lesett, nemhogy eléjük ment volna, de sokkal találobbnak vélte, ha rögtön, szinte tüntetőleg kezd foglalkozni Esztivel, kit táncra hívott s egyenesen Katus elé állva aprózta, keservesen illegetve kövér termetét s félszemmél nézte a hatást; hadd irigykedjék Esztire, majd beadja még a derekát, ha látja, hogy mit sem törődöm vele s szaporán billegett erre, arra, gondolván: aj de kívánatosan jól nézhetek most ki! miközben Illésnek kiabált: csak szivesen, szivesen!

De Katuson csak nem birt semmi nagyobb hatást észlelni, még inkább mosolygott a haszontalan, a helyett, hogy boszankodna. Hiába igyekszik halálra fárasztani szegény Esztit, kit minden áron hatalmas vetélytársnak akart föltüntetni.

Most egyet gondolt s Kampós Franciskát is a karjára véve, sétálni kezdett körül a teremben, mutatva, mennyire el van a két leánnyal foglalva s másra nem is gondol.

Franciska örült az alkalomnak, hogy végre szólhat Danihoz, mindjárt ott is kezdte:

— Ma valóban nagyszerűen néz ki tanító ur.

— Túrhetően — felelt Dani öntelten nézve végig magán.

— Nagyon szerény — folytatta Franciska.

— Már ilyen a természetem.

— És milyen figyelmes ma, nem is reméltem, hogy így tudjon foglalkozni a hölgyekkel.

— Óh ahhoz már értek! csak az amolyan kevély lányokat nem szeretem, akik akkorát képzelnek magukról, hogy . . . hogy no . . . — itt megakadt.

Franciska segített rajta:

— Értem én mit akar mondani, ugye eltalálok még a gondolatát is. Ugy-e a házias lányokat szereti? én is épen így gondolkozom.

— Igen, hogy kissé házias is legyen, hogy . . . akarom mondani, ne hordja ugye fönn az orrát s tudjon egy kissé kedvezni is az embernek.

— Ah igaza van — sóhajtott Franciska — én épen ilyen vagyok.

Dani itt kissé zavarba jött, de Eszti is megszólalt végre:

— Okosan gondolkozik, lássa, ha én férfi volnék, én is ezt mondanám, mert van ám még ilyen lány elég, csak széjjel kell nézni, akár én is tudnék mondani néhányat,

Perc csak most vette észre, hogy milyen mélyen járnak, kicsit meg is ijedt s hogy más fordulatot adjon a dolognak, a cigányra szólt: hadd szóljon a muzsika.

Most valamit mondani akart, de csak ott kezdte, hogy izé . . . s köhögött.

— Szabad kérem — folytatta s olyanformán hajlott meg, hogy a lányok távolról sem tudták melyőjüket hívta.

Eszti a vállára tette kezét s táncolni akart, de Franciska erre kikelt: Már galam-bom azt csak láthatta, hogy engem kért föl, ugyan ne foglalja le a táncosomat.

— Ugy-e ugy van tanító ur? — s ügyesen eltolta Esztit.

Dani intett is, nem is, hogy az ám, vagy hogy nem is tudom már, s hosszú orral táncoltatta Franciskát. Mire Illés, ki Katussal táncolt, kedélyesen odakiabált: csak szivesen, szivesen!

Tánc után Dani szemrehányólag szólt Illésnek: mit lármázol mindég az emberre.

— No-no, tán csak nem ment el az eszed?

provokálta a döntést, mint azt Bánffy báró fölidézni óhajtott volna.

A korona első és legfőbb kívánsága, hogy a kiegyezés biztosítsa; ez most még elérhető Bánffy személyének föllalozásával, a mivel egyuttal biztosítva lenne az alkotmányosság folytonossága s ezzel a hadsereg kiegészítésének törvényessége. Mig Bánffy továbbmaradása mindinkább összebonyolítaná a helyzetet, a békés kibontakozás megghiusításával kockára tenné a kiegyezést, törvényszegésbe sodorná a koronát s végtelen zavaroknak lenne ki-merithetetlen kútforrása.

Ily viszonyok között föltehető-e, hogy a korona az utóbbi utat választotta volna, mert annyi bizonyos, hogy a tegnapi audien- cián egyik vagy másik irányban döntésnek kellett történnie. Ha igazat beszél a kor- mányparti hírforrás és Bánffy ultimátum adására kért és nyert fölhatalmazást, akkor ez a háboru folytatása mellett való döntés lenne, mert az ultimátum ellen-ultimátumot vonna maga után az ellenzék részéről.

Ha pedig Széll Kálmán információ- jára lett Bánffy idézve, akkor ez csak a személyi akadály elhárítását célozhatta, a mi csak a kormány elbocsátásával érhető el.

Hogy a döntés ez utóbbi irányban következett be, a mellett szól a főnforgó összes körülmények józan mérlegelése s így bizonyosra vehető, hogy a Bánffy- kormány végöráit éli. A betegség már oly régen húzódik, hogy a krízis tovább nem várathatott magára: vagy a kormánynak, vagy a békének kell elpusztulnia, de az agónia már nem tarthat sokáig.

A kath. kör táncestélye.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. február 14.

Ez volt a farsangi évadnak egyik legfényesebb és legsikerültebb táncmulatsága. Este 7 órakor a kör vigalmi bizottsága és a rendezőség közvacsorához ült, hogy azután megbiz- zatásuknak minél teljesebb mértékben megfele-

hessenek. Itt vetették meg alapját a jókedvnek is. Vacsora közben *Erreth* János vigalmi bi- zottsági elnök emelt szót s itt köszönte meg az őt ért megtiszteltetést. Hangsúlyozta, hogy előzetesen nem akarta a kör alelnökségét el- fogadni. Szabadkozását nem fogadták el és megválasztották. Igéri, hogy e tisztségnek kész- ségesen meg is fog felelni, mert csakis azon tudatban vállalta is el. Különösen könnyű lesz neki oly lelkes vezér mellett, mint *Hanny*, ki elnöki tisztében tevékenyen fog vele egyetér- tőleg a kör felvirágoztatására közreműködni.

Poharát emeli tehát reménye megvaló- sulására, a kath. kör föllendülésére.

Mihálffy érdeme, hogy a diszítés remek képet nyújtott, virágos kertben érezte ott ma- gát mindenki, már felmenet a lépcsőházban is. *Rónaky* Kálmán dr. pedig a fogadás körül és diszes táncrendek szétosztásában fejtett ki dicséretes buzgalmat. A táncrend doktori di- plóma alakjában a következő szöveget tartal- mazta:

Mi, a Pécsi Katholikus Kör vigalmi bi- zottságának elnöke és tagjai adjuk tudtul mindazoknak, kiket illet, hogy a mai napon rendezett estély táncrendjét következőkép ál- lapítottuk meg:

Szünóra előtt: 1. Csárdás, 2. Rezgő, 3. Keringő, 4. I. Négyes, 5. Lengyelke, 6. Pas De Quatre, 7. Graziana, 8. Négyes. Szünóra után: 1. Csárdás, 2. Keringő, 3. III. Négyes, 4. Rezgő, 5. Pas De Quatre, 6. Rohampolka, 7. IV. Né- gyes, 8. Csárdás.

Mely tanrendet okmány gyanánt a t. táncoló hölgyeknek és uraknak örök emlékül kiadtuk.

Pécs, 1899. február hó 13-án.

Erreth János elnök, dr. Ágh Timót, dr. Bodó Aladár, dr. Bahula József, dr. Egry Béla, dr. Kelemen Mihály, Kerbolt Ferenc, Mihálffy Árpád, Ptaček Viktor, dr. Rónaki Kálmán, bi- zottsági tagok.

Erreth János vigalmi biz. elnök is tárad- hatlanul ott sürgött, forgott, vezetvén karján be a szépséges hölgyeket. A tánczenét a ka- tonai zenekar és Rác Guszti bandája szolgál- tatta. Ételek és különösen finom borok felszol- gálásával *Weber* Mátyas a Kör alkalmazottja fokozta a közhangulatot. A négyest 150 pár táncolta. Hölgyek közül jelen voltak:

Asszonyok: Angyal Pálné, Áronffy Ró- kusné, Áronffy Józsefné, Bahula Józsefné, Bodó Aladárné, özv. Blauhorn Lajosné, Braun An- talné, özv. Breining Péterné, Brunner Olivérné, Csigó Jánosné, özv. Dobos Jánosné, Doma Ló- rincné, Darányi Ferencné, Dvorszky Béláné, Eizer Jánosné, Eckensberger Alajosné, Egry

Béláné, Eötvös Gusztávné, Friedl Emilia Fesztl Rajmundné, Forray Valérné, özv. Folc Lajosné, Fekete Mihályné, Friedl Károlyné, özv. Far- kas Józsefné, Gebhardt Ferencné, özv. Gruber Endréné, Gritzmann Károlyné, Graics Endréné, Hencz Richardné, Hátori Béláné, özv. Han- tosi Lajosné, Hoffer Károlyné, Holics Gyuláné, Jiratko Albinné, Kaffka Józsefné, Kerbolt Fe- rencné, Kánya Józsefné, Kovácsics Antalné, Klechner Alajosné, Klimó Miklosné, Kaffka Károlyné, Koszér Jánosné, Kusinszky Jánosné, Lösch Istvánné, Lechner Antalné, Mihályfy Ernőné, özv. Magyarli Gyuláné, özv. Martinetz Józsefné, Mányay Imréné, Mundy Miklósné, Notter Jenőné, Náray Pálné, Opris Péterné, Pachner Oszkárné, Parragh Antalné, Putzer Antalné, Piacsek Gyuláné, Póth Gáborné, Ra- docsay Sándorné, Röck Gyuláné, Rozsics Sán- dorné, Schönherr Mihályné, Schwerer Béláné, Sebessy Edéné, Sey Ernőné, Sey Ferencné, Simon Jánosné, özv. Streicher Benőné, Stu- dinka Pálné, Szabó Imréné, Szekula Jánosné, Szommer Amátné, Szommer Gyuláné, Taky Gyuláné, Tallián Zsigmondné, Tihanyi Sán- dorné, Végh Lajosné, Vanicsek Józsefné, Vö- rös Mihályné, Wittmayer Jánosné, Zsiga Lászlóné.

Leányok: Angster Olga, Áronffy Riza, Bence Böske, Beyerlein Gizella, Breining Olga, Bubreg Angela, Dedinszky Olga, Dobos nővé- rek, Doma Oktavie, Duka Mileva, Dunszt Hilda, Dvorszky Paula, Eckensberger nővérek, Eizer Ilon, Eötvös Ilka, Farkas Irma, Fesztl Karola, Folly Katinka, Folz Elvira, Friedl Toni, Gru- ber Juliska, Gritzmann nővérek, Holics Juliska, Jeszenszky Irén, Kajdy Rózsa, Klimó Emma, Kusinszky Blanka, Lechner Silvia, Lutsch Ma- riska, Marschal Mancsi, Martinetz Karola, Ma- zaly Etus, Moravitz Karola, Neumann nővérek, Náray Mártha, Opris Angi, Pilch Böske, Pach- ner Angi, Putzer nővérek, Radocsay Mariska, Razgha Ilona, Reberics Gizi, Reichardsberg Gizella, Röck Janka, Sebesy Hermin, Sey Nelli, Sey Vilma, Schultz Márta, Schwerer Lenke, Simon Lujza, Soóstó Margit, Streicher Irma, Szabó nővérek, Szekula Sárka és Irén, Szommer Irma, Szohner Olga, Tallián Imi, Vasváry Flóra, Végh Margit, Vörös Ilonka, Wittmayer Lujza, Zemanek Azala, Zsiga Gizella.

Hirek.

Pécs, 1899. február 14.

Reform a báli meghívókon.

Abban a korban, a midőn egy fél kiló rizskásához is egy lírai költeményt, egy rend

Alig hogy jelezték a második négyest s a párok fölláltak, Esztiért is jött valaki.

— Ah bocsánat, bocsánat — szóló Eszti — el is feledtem, hogy foglalkozva vagyok, valóban elfeledtem. — S ott hagyta Danit, ki most határozottan dühre gerjedt: Oh hűtlen teremtések, ilyenek a mai lányok, de mind, mind, ezek a csipet népségek, hogy fölfuval- kodtak, maholnap beszélni sem lehet velők. Hanem jól van, jól . . .

Monologizálásából valaki gyöngéd hátba- ütessel térítette észre:

— Foglalkozzál már a négyesre!

— Én? Soha!

— Dehogy nem, egy rendezőnek köte- lessége.

— Hisz itt hagytak a lányok.

— Dehogy hagytak, van még, csak gyere, okvetlen muszáj.

— Hát hol van?

— Itt-itt ni, a Kampós Franciska, más- nak mindenkinek van már táncosa, jó lesz ez neked.

S Franciskához húzta nagy nehezen.

— Oh Franciska nagysám, — sóhajtott Dani — ezt se hittem volna, hogy így össze- kerüljünk.

— Bizony magam sem, de hát kinek kit rendelt az Isten, azt nem kerüli el, —

— Mért gyüri úgy össze a zsebkendőjét. — Kérdezte Katus.

— Hát csak, van még otthon elég.

— Igazán?!

— De igazán ám, még olyan is, amit lányoktól kaptam, bizony!

Ilyen szellemesen beszélgettek mindaddig, még táncolni nem kezdtek. Ekkor Dani föl- állt s szinte kacérkodva kezdte magát illegetni a lány előtt: hadd óhajtsom velem táncolni.

Kati nézte egy darabig, de utóbb is azt mondta: Ne tartsam ám én vissza, ha eset- leg táncolni akar.

Dani nem tudta minek vegye ezt, sér- tésnek-e vagy gyöngéd figyelmeztetésnek.

Meggondolta: ezt sértésnek lehet venni, elutasításnak s egy lenező pillantás után ott hagyta Katát; ment keresni Esztikét, hogy csupa bosszúból fölkérje a második négyesre és meg is nyerte. De nagyon elkeseredettnek látszott, leült a lányokkal szembe, de háttal a táncolóknak felé s sóhajtozva bontotta szét zsebkendőjét, mit aztán menyecsskéen a fe- jére kötve simogatta forró homlokát.

— Haj, haj — mondogatta — mig végre a »Nem házasodom meg soha« kezdetű nótát dudolta, jelentőségteljesen pislogva Kata felé, mintegy jelképezve, hogy tudja ő az asszony szerepét is vinni a háznál, de azért még sem udvarolgat ilyen csitri lányoknak.

— Az nem, de jobb ha nem avatko- zol a . . .

— Persze, de lám a rang — szóló Illés — meg aztán ugy-e csinos lány az Esztike?!

— Nem néztem én.

— Nem-e, hát ugyan kit néztél?

— Eh! hagyj békével, jobb lesz — mér- geskedett Dani.

Jó ideig töprengett Dani: hogy is lehet olyan lány a világon, mint ez a Kata? milyen közönyös teremtés.

De azért még nincs veszve a dolog, egyet gondolt és elindult Katus felé s bele- vágta magát a divánba, melynek szélén ő ült.

— Ejnye de rugós és hintázós — így kezdte el a beszédet — ugy-e Katica kisasz- szony, vagy nagysám? ni-ni így is lehet ám táncolni — erre aztán nekiállt hintázni a di- vánt — no ez eredeti, ez jó mulatság, nem is tudtam, aj de tura!

— Az ám — szóló Kató — és máskü- lönben hogy mulat?

— Én? nagyszerűen!

— U . . . ugy?

— De ugy ám! mi, férfiak sohasem árulunk petrezselymet, mint . . . vagy azt akartam kérdezni, lett-e sok zöldségjük, mert nekem gyönyörű sárgarépaaim lettek. — A mig ezt mondta, zsebkendőjét egy kis lapda formába gyömöszölte.

ruhára való posztóhoz egy tarsadalmi irányregényt és egy rud szalámihoz öt költői beszélyt követelnek makulaturául a vevők, — nem lehet csodálni, ha a báli meghívók is irodalmi formákra törekednek. Miután pedig a meghívókat tragédiáknak földolgozni bajos, regényben megírva pedig id. Szinnyi József se olvasná el azokat — nyilvánvaló, hogy a báli meghívók számára az irodalomból csak két forma marad: a vers, vagy a humor.

Az ideai báli meghívók szállitánya mind a két fajtaból hozott érdekes példányokat. Egy »Bolondok estélyének« rendezői ezt a meghívót bocsátották ki:

Váltó-hamisítvány.

Kelt, mai napon — 1 korona (50 kr.) — 1899. évi február 14-én este 8 órakor fizessen T. Cimed ezen hamisítványra Carneval herceg Ő Fensége rendeletére:

— EGY IGAZ KORONÁT —

s ezen összeget »Bolondok estélye« címen saját számlájára tegye kiadásba.

Fizetendő este 8 órakor a pénztárnál vagy előbb váltott jegyért a rendezőségénél.

Egy község fiatalsága dallal hívja meg a kívül címzettek és becses családját a tartandó zártkörű jelmez és álarcos bála. A dal sikerültebb sorai ezek:

Magas politika törje magát békén,
Hogy mi lesz belőle, kislul majd a végén!
De mi obstruáljunk, amíg tart az ex-lex
Mert ha jön a bőjt, a béke ugys meglesz.
Föl föl ifja-vénje; dühöngjön a párt harc
A sok bolondságot elföldi az álarc.

*

Kár, hogy vége van a farsangnak s így ez a szép reform és az irodalmi meghívók már csak a bőjtben érvényesülhetnek. Ezekre való tekintettel mi is ajánlunk azoknak, a kik mint kívül címzettek szoktak szerepelni — és b. családjaiknak — egy pár még el nem kopt formát.

Eredeti volna például, a bűnvádi följelentés formája, a mely olyasformán kezdődne, hogy a kívül címzett ur többszörös sikkasztás vádjával illetetik és a végén — természetesen, szellemesen — oda lyukadna ki, hogy a kívül címzett ur meghivatik az Erdei Kihágások Másodfoku Felebbezési Bizottságának zártkörű bolondestélyére.

Hasonlóan hatást keltene, ha a meghívók névtelen fenyegetések alakjában sokszorosítottatnának. Pl.

Kívül címzett Ur!

Saját érdekében jónak látjuk figyelmeztetni Önt, hogy a mennyiben a Helybeli Higadgt Elemek asztaltársasága által e hó 20 án

sáogott Franciska — ez érdem szerint meg mindig.

— Juj ne beszéljen, mert ezek a mai lányok olyanok, hogy nem is tud eligazodni köztük az ember.

De itt kiment egy ital borra s visszajöve már nyájasabban szólt Franciskához:

— Mit szól ezekhez a lányokhoz?

— Ah ezek épen nem önhöz valók.

— No az mar igaz.

— Inkább egy komolyabb nő, nem ilyen fölületes.

— Persze, persze; de lássa, engem nem értenek meg.

— Dehogyan nem! Oh én úgy megértem Perc úr egész lelkét.

— Az már más, de hát nagy különbség van köztünk, az idő is...

— Ah semmi az, mindent eloszlat az igaz vonzalom. Nem gondolja?

— De bizony gondolom.

— Aztán ha meg a sors is úgy akarja.

— Lehet biz az.

— Példa rá a második négyes, amit előre nem terveztünk.

— Oh nagysád ha azt mondhatnám, hogy végre fölitaláltam az...

— Oh hogy ne találta volna, azt bátran mondhatja, senki máson nem mulik.

az Élveteg Láma emeleti termeiben tartandó pikniken meg nem jelenik, a bált követő napon hasba fog lövetni. A mennyiben a golyónál a tör kellemesebben érintené, kérjük ezt velünk posztresztant tudatni.

* * *

Lehetne talán a meghívókatapokrif módon, a Bud. Tud. által kibocsátatni, ilyen szöveggel.

A Bud. Tud. jelenti: Az a hir, mintha az Öngyilkosjelöltek Klubjának önképző és vigalmi bizottsága által e hó 18-án rendezendő álarcosbál nem lenne tombolával és virágcsatával egybekötve, minden alapot nélkülöző koholmány.

Napirend 1899. február hó 15-én

Naptár: szerda, február 15. — Róm: kath.: Hamvazószerda. — Prot.: Fausztin. — Görög-kel. (febr. 3.) Simon. — Zsidó: Adar 5. — Nap két 7 óra 8 perckor; nyugszik 5 óra 23 perckor. — Hold két 9 óra 22 perckor délelőtt; nyugszik éjfélkor.

Időjárás. Kilátás a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: Enyhe, száraz.

Színház: »Tiszturak a zárdában«, operett. Lipcsei Józsa bucsufellépte.

— (Baranyavármegye közigazgatási bizottsága) ma délelőtt 9 órakor

tartotta rendes havi ülését báró Fejérváry Imre dr. főispán elnöklete alatt. Az ülésen jelenvoltak: Lrixler Károly alispán, Koszits Kamill főjegyző, Jagits József, Nagy Jenő tiszti főügyész, Jeszenszky Lajos árvaszéki elnök, Mendl Lajos dr. tiszti főorvos, Dragonescu Döme kir. pénzügyigazgató, Salamon József kir. tanfelügyelő, Német Lipót, Hinka László, Stajevits János, Zsolnay György kir. főügyész-helyettes, Halvax József, Kovácsffy Kalmán, id. Jeszenszky Ferenc, Driesz Lajos. Simonffy János és ifj. Jeszenszky Ferenc. Az ülés a tiszti főügyész, a tiszti főorvos, az árvaszéki elnök jelentéseit tudomásul vevén, a referens aljegyzők határozati javaslatainak tárgyalásával az idő egészen fél-egyig eltelt, mikor az ülést felfüggesztették s délután 3 órakor folytatták, ekkor intézvéen el a pénzügyigazgató, a kir. főmérnök, a királyi főügyész helyettes és a tanfelügyelő jelentéseit.

— (A farsang temetése.) Ma délután négy órakor fényes ünnepi körmenettel ünnepelték meg a belvárosi plébánia templom szentségimádási ajtatosságát. A nép ezt a

— Hej Istenem!

— No majd holnap még beszélünk erről, ugy-e bar?

— Igen, holnap — szólt álmatagon

Dani s alig várta, hogy legyen vége a négyesnek.

Hanem másnap mikor Sanyi zörgetett nála, süketségre vette a dolgot. Juj ma ugy félt ettől a hóbortos Sanyitól. De később, midőn Illés kopogott nála, azt már beeresztette és könyörgött neki, hogy mondja el Kampóséknál az ő nagy betegségének hírét, mert beteg ő nagyon, még pedig elmebeteg.

— Tán észre is vette az este Franciska kisasszony rajtam, mert ugy össze-vissza beszéltem előtte. De néha csak megjön a roham: pl. most sem vagyok észem és erre elkezdett keservesen ugrálni, rugdalózni, székeket fölhasogatni, hogy meggyőzze Illést állításának igazsága felől.

Vajjon mit gondoltok, hitelt adott-e Franciska ez üzenetnek? Aligha, az ilyen lányok ritkán hisznek, de ha egyszer aztán érdemesnek tartják valaki szavát elhinni, ahhoz oly szigorral ragaszkodnak, hogy meggyőzni őket az ellenkezőről bajos.

körmenetet, mivel a farsang utolsó uapijára esik, a farsang temetésének szokta nevezni. Az impozáns körmenetet a 44-ik gyalogezred zenekara nyitotta meg. Ezt követte a templomi menyezet, mely alatt a vasárnap óta imádasra kitett szentséggel kezében *Magenheim* József belvárosi plébános haladt. A menyezet után *Majorossy* Imre polgármester, *Vaszary* Gyula főkapitány és számos városi bizottsági tag haladt. Utána vonultak zászlóik alatt a pécsi katona hadastyán és a pécsi veterán-egyletek. A menetet a kath. legényegyletnek zászlóik alatt kivonult tagjai zárták be, ezzel most már hivatalosan eltemetve lévén a farsang, melyet holnap a bűnbánás napja, hamvazó szerda követ.

— (A budai külv. kath. kör)

febr. 5-én rendezett multságán felülfizettek Erreth János ügy. kamarai elnök 9 frt 60 krt. Glatt Ignác, Darányi Ferenc dr., N. N. 2—2 frt. Holy Mihály 1 frt 80 krt. Késmárky István 1 frt 60 krt. Gyömörey Zsigmond, Hauk Antal, Kristián András, Mathiovics Lajos 1—1 frt. Ozoray István 80 kr. Weidinger Mari, Ivanovits József, Csurda Béla, Krum Péter, Mosonyi Géza, Kópic Imre 60—60 kr. Alt János 40 kr. Kovács Józsefné, Schein István 30—30 kr. Kovatsk József, Gadó András, Löffler Lajos, Sipos N., Makarits Ignác, ifj. Makarits András, Kromsky Géza, Job Máttyás, Rausch István, Gadó N., Kovács István, Kiss József 20—20 krt. Vidákovits György, Meistervovits Anna, Scholz Gyula, Pozsgay József 10—10 krt. Spiesz János kanonok 5 frt. Fessel Károly 1 frt. Több névtelen adakozó együtvéve 5 frt 86 kr. Összesen 43 frt 06 kr. Az adakozóknak a rendezőség ez uton halás köszönetét fejezi ki.

— (Kinevezés.) *Péterffy* Béla, marcalii járásbirósági albiró, a tamási járásbirósághoz járásbiróvá neveztetett ki.

— (Bezerédj István emlékszoobra.) A szegzárdi kaszinó választmánya még a millennium évében elhatározta, hogy történelmünk kiváló alakjának, Bezerédj Istvánnak, az első jobbagy felszabadítójának szobrára gyűjtést indit. Előbb azonban fel akarták állítani Garay János emlékszoobrát, melyre ugyancsak a szegzárdi kaszinó gyűjtötte össze 25 év alatt a szükséges összeget. Minthogy Garay szobra immár megvalósult, most az ottani kaszinó kebelében alakult bizottság megindította a mozgalmal a Bezerédjnek emelendő emlékszooborra. A gyűjtést a szoborra a kaszinó 500 forintos adományával kezdték meg és a lelkes felhívást a szoborbizottság nevében Fördös Vilmos kaszinói elnök és megyei tiszti ügyész bocsájtotta ki. A szegzárdi kaszinó igazán nemes példával jár elől, mikor ennyire szíven hordozza a kegyelet és hazafias érzés ápolását. Kivanatos volna, hogy ebben a tekintetben a többi kaszinók is ő nyomdokát kövessék és ne csak kizárólag a kaláberkultusznak hódoljanak.

— (Közutak ügyei.) A községi közdülő utakról évenként jelentést kíván a kereskedelmi miniszter a megyétől. A jelentést mindig az év első negyedében kell betérjeszteni, a minek azonban jelenleg nem tehet eleget az alispáni hivatal, mert a törvényhatósági közutak egybeállításával vannak elfoglalva a megye szakközegei. Ezért a mai megyei közigazgatási ülés elhatározta, hogy feliratot intéz a miniszterhez, hogy a jelentés beadására hosszabb halasztást engedélyezzen. — A szászvár-mágocsi közutnak bikal-mágocsi szakasza kiépítését a megyei közigazgatási ülés elhatározta, a munkálatokra előirt 29 ezer forint költséget jóváhagyta s az árlejtés megtartásával az alispánt megbizta. — A bakóca-felsőmindszenti helyiérdekű vasut vonalán Bakóca község kérelmére két párhuzamos dülöt nyitását határozta el a közigazgatási bizottság. Mivel a párhuzamos dülötak ezelőtt fennálltak s azokat a vasuttest foglalta el, a dülötak létesítése a vasutársaság terhére határozatott el. — A közutak fedanyagának szál-

litása iránt megtartott árlejtés eredményét a közigazgatási bizottság teljes egészében jóváhagyta. A baranyavári járás közutainak fedése Blau Rezsőnek adatott ki, a mit Tauszig és Klinger szegedi vállalkozók megfeleltek, azon alapon, hogy ők olcsóbb ajánlatot tettek, mint Blau Rezső s ezzel az alispán szóbelileg értekezvén, az ő redukált ajánlatát fogadta el. Az ügyszóhoz hozzászóltak Jagits József, Trixler Károly, Német Lipót, Nagy Jenő, Hinka László, Driesz Lajos, Simonffy János és Kovácsffy Kálmán s hosszabb vita után a felebbezést elutasították.

— **(Rémregény az életből.)** Mohácsi levelezőnk egy szenzációt keltő romantikus históriát ír nekünk. Mohácson tegnapelőtt egy szépségről messze vidéken ösmert fiatal leányt tartóztattak le, épen abban a percben, a mikor vőlegényével az anyakönyvi hivatalban beiratkozott. A leányt Komlóssy Rózának, hívják s a vőlegénye Varga János. Komlóssy Róza megelőzőleg hosszabb ideig Eszéken lakott, a hol szállásadóját Alajos Istvánnét meggyilkolta. Az asszony ugyanis, két bűntársa segítségével a szép leányt meg akarta női becsületétől fosztatni. Komlóssy Róza megölte a kerítőnőt, holttestét pedig elásta az udvaron azután Mohácsra szökött. Az eset széles körben óriási szenzációt keltett.

— **(Törvény a munkásokról.)** A vármegyei közigazgatási bizottság ma a mezőgazdasági munkások és munkaadók közti ügyek elbírálására kiküldött bizottságban megüresedett egy bizottsági tagsági helyre megválasztotta Ország Lajost. Ezzel kapcsolatban Német Lipót indítványára elhatározott, hogy felír a bizottság a földművelési miniszterhez, miszerint a másodfokban bíraskodást az alispánra ruházza, mivel a törvény szerint 48 óra alatt kell ítéletet hozni ily ügyekben, a bizottságot pedig igen gyakran össze sem lehet hívni ennyi idő alatt.

— **(Pórujárt házaló.)** Günsberger Lipót pécsi lakos házaló, kinek mozgó boltjában minden kapható, tegnap délután azzal a panaszszal állított be a rendőrségre, hogy valaki tőle tizenkét krajcárért subickot vásárolt s egy ötössel fizetett. De ő tévedésből visszadott a bankból négy forint nyolcvannyal krajcárt, az ötös bankot azonban nem vette el. Most a rendőrség keresi azt az élelmes vásárlót, akinek szegény Günsberger négy forint nyolcvannyal krajcárt fizetett azért, mert megvette a — subickját!

— **(Egy bizottság kiegészítése.)** A megyei utárvételei bizottság tagjai a közgyűlés által megválasztván, a közigazgatási bizottság ülése ma egészítette ki a bizottságot, bevásárlván abba Kovácsffy Kálmán főmérnököt, Schlauch Imre építész és Szilágyi György szentlőrinci gyógyszerészt.

— **(A elloptott télikabát.)** Goldschmiedt Gyula Majláth-utca 6. szám alatt lakó ügynök előszobájából tegnap délután valaki egy télikabátot elemelt. A káros panasza folytán a rendőrség megindította a nyomozást, melynek során csakhamar sikerült a télikabátot Pöltz Antal foglalkozás nélküli cipészlegény személyében elfogni. A tettest most a torony alatt őrzik.

— **(Kórházi tartalékalap.)** A megyei közigazgatási bizottság ma elhatározta, hogy a megyei közkórházi alapot — mely alapról a betegápolási törvény nem tud semmit — kórházi tartalékalappá változtatja s így az intézkedés a közigazgatási bizottság hatáskörébe fog tartozni. Egyszersmind utasította az ülése az alispánt, hogy a mohácsi megyei közkórházzal szemben a megyének fennálló adósságai fedezésére 200 frt kiutalványozása iránt intézkedést tegyen.

— **(Eljegyzés.)** Krausz Antal, Somogy-Kéthelyről eljegyezte Müller Juliskát, Grácból.

— **(Kamatkulcs az önállóság-pénztáraknál.)** Az önálló gyámpénztáraknál elhelyezett árvapénzek utáni kamatkulcsról a megyei közigazgatás mai ülésén tett jelentést Jeszenszky Lajos, árvaszéki elnök. A jelentés szerint a mohácsi önálló gyámpénztár 5.5%-ot, a mágocsi pedig 6%-ot fizet kamatokban a kiskorúaknak nála levő pénzei után a folyó év február hó elsejétől kezdve.

— **(Helyőrségváltozások.)** Minden év őszén, a nagygyakorlatok után, egy két csapat helyőrséget cserél. Az idén — mint értesülünk — Pécsen is lesz helyőrségváltozás, a mennyiben a 44-ik ezrednek Pécsen, illetve Kaposváron állomásozó zászlóaljai Budapestre mennek és az 52-ik ezrednek Budapesten levő zászlóaljai lejönnek Pécsre, illetve Kaposvárra.

— **(A szegény székely fiuk ügye.)** A marosvásárhelyi kereskedelmi- és iparkamara évek óta jótékonyt gyakorol szegény székely fiuknak különböző mesterségekben való kiképzésével. Évenként három-négyszáz szegény gyermeket helyez el különböző iparosoknál és neveltetésükről gondoskodik. A vagyontalan székely ifjak közül azonban a legtöbben még akkor is támogatásra szorulnak, a mikor önállókká lettek. A kamara erre is pénzalapot akar teremteni és ebből első sorban az érdemes székely fiuk segítségét kapnának szerszám és munkaanyag beszerzésére, ha üzletet nyitnak; másodsorban pedig a tehetségesebb ifjak pénzt kapnának külföldi tanulmányutakra. A kamara a nagy közönség pártfogását kéri. A ki ebben a kamarát segíti, hasznos szolgálatot tesz a székely ügynek.

— **(Elhajtott kocsi.)** Sámfai Imre regényei lakos ugyancsak megjárta a napokban. Kocsin elindult hazulról, s utközben kiterve a faluból, a csárdában akart megpihenni s kocsiját a csárda előtt hagyva, betért egy pohár pálinkára. Odabent azonban néhány falubeli ismerőseivel találkozott, s az egy pohár pálinkából, ki tudja hány lett, mire Sámfai az indulásra gondolt. Mikor aztán végre rá szánta magát az elkerülhetetlenre s kiment a csárdából, akkor legnagyobb meglepetésére látta, hogy a kocsinak-lónak nyoma veszett. Azonnal jelentést tett az esetről a községi előjáróságnak, mely most keresteti a kocsit. Nem lehetetlen, hogy a lovak megunva a várakozást, elkallódtak valamerre, de az sincs kizárva, hogy valami élelmes arra járó használta fel az alkalmat és elhajtotta a kerekesszolgálatosságát.

— **(Garázdálkodó bányászok.)** Matis Imre és Daróci József bányatelepi lakos bányamunkások vasárnap éjjel bejöttek a városba, hogy egy görbe napot csináljanak maguknak, azonban a mulatságot mindjárt ivással kezdvén, csakhamar berugtak s borgözös fejjel csinos kis garázdálkodást vittek véghez. A járókelőket inzultálták s végül egymással összeveszve, egymással verekedni kezdtek, míg egy sarkos rendőr be nem szállította őket a torony alá, ahol utcai csendháborítás miatt meg fogják őket büntetni.

— **(Késelő gyermek.)** A kis Vajmár János alig tíz éves még, máris embervér tapad apró kezeihez. Ugy történt a dolog, hogy Mártonfán Vajmár János és Pacika István két fiatal gyerek együtt játszadozott a nagy utcán s játék közben összevesztek egymással. A veszekedésből csakhamar verekedés lett, melynek végezetül Vajmár János előrántotta kétkrajcáros bolti bicskáját s azt beledöfte játszótársa karjába. A kis Pacika István a vér láttára elájult, a kis késelő pedig ijedten szaladt haza szüleihez, a hol elmondta a történeteket. A sebesült fiúcskát pedig, kinek sérülése néhány nap múlva meggyógyul, a szülei lakásán ápolják. Vajmár

János szülei ellen megindították az eljárást, mert az ő kötelességük lett volna arról gondoskodni, hogy gyermekük ne hurcoljon magával gyermek kezében veszedelmes eszközt.

— **(Hütlén pénzbeszedő.)** A Zsolnay-gyár üzletvezetőségének budapesti ügyvédje megjelent tegnap délután a főkapitányságon és azt a panaszt tette, hogy Rohrer János, a gyár egyik fővárosi pénzbeszedője, több ezer forintot sikkasztott, aztán megszökött. Rohrernek február 4-én 2900 forintot kellett fölvennie a fővárosi pénztáránál a gyár által végzett munkákért, de a pénzbeszedő azt írta február 7-én az igazgatóságnak, hogy a számlát nem fizette ki a főváros, mert egyik bizottsági tag, a kinek alá kellene írni a számlát, elutazott Budapestről. Miután Rohrer három nap óta nem mutatkozott a gyár budapesti képviselőségénél, elmentek a Vörösmarty-utca 51. száma alatt levő lakására, de Rohrert nem találták otthon. Háziasszonya azt mondta, hogy már három napja szintén nem látta. Most már az a gyanu merült föl, hogy a pénzbeszedő elsikkasztotta a fővárostól járó pénzt, a mi valóban is bizonyult, mert Rohrer f. é. február 4-én fölvette a 2900 forintot. Bizonyos, hogy Rohrer megszökött a pénzzel, sőt már az is kiderült, hogy több számlát is behajtott. A rendőrség rögtön köröző-levelet bocsátott ki Rohrer ellen, a kinek ez a személyleírása: 35 esztendő, nőtlen, magas, sovány, arca beesett, mintha mellbajos volna, haja barna, rövidlátó, pápaszemet visel, bajusza erős, barna, szakálát borotválja.

— **(Névmagyarosítás.)** Adler Lipót dr., a pécsi kir. törvényszékhez áthelyezett aradi kir. törvényszéki bír., valamint kiskorú Elek és Anna nevű gyermekei vezetéknevüket belügyminiszteri engedéllyel Aporra magyarosították.

— **(Halálozás.)** Tailszbauer Gyula, a budapesti »Union« keményítő gyárak műszaki igazgatója f. é. február hó 14-én reggeli 6 órakor, életének 44-ik évében itt Pécsen elhalt. Temetése f. hó 16-án d. u. 4 órakor lesz a Báthory-utca 4-ik számú gyászházban a budaikülvárosi temetőbe. A gyászmise f. hó 17-én reggeli 9 órakor fog a belvárosi plébániatemplomban megtartatni.

— **(Egy lelkes fegyelmi ítélete.)** Aracs Gyula, csehii ref. lelkes, Barla Szabó Dániel, csehii tanító korpótlékának kiutalványozása ügyében panaszfeljelentést tett a királyi tanfelügyelő ellen a megyei közigazgatási bizottsághoz. A bizottság a panaszt tárgyalván, kitünt, hogy a tanfelügyelőt a kivüle és hivatalán kívül álló okok akadályozták az utalványozás foganatosításában s őt mulasztás emiatt nem terheli; — azonban a panasztevő oly kifejezésekkel élt a tanfelügyelő ellen, hogy a közigazgatási bizottság ezért másodfoku fegyelmi ítélettel, megdorgálással sújtotta. Aracs Gyula ezt most megfelelkezte a közoktatásügyi miniszterhez s a miniszter bekívánta a bizottságtól az ügyre vonatkozó részletes felvilágosítást s az összes ügyiratokat. A megyei közigazgatási bizottság mai ülésében foglalkozott ez ügygyel s a miniszter kívánságának eleget teendő, az ügyiratokat fel fogja terjeszteni, annál is inkább, mivel a miniszter csak felvilágosítást kér, mivel a fegyelmi ítélet elleni felebbezés nem ő hozzá, hanem a belügyminiszterium hatáskörébe tartozik illetékes elbírálás szempontjából.

— **(A közegészségi állapot)** megyénkben a múlt hó folyamán — bár a szörványosan fellépett tifusz teljesen megszűnt — nem volt kedvező. Különösen a vörheny uralkodott — mint az Mendl Lajos dr. tisztii főorvosnak a közigazgatási bizottság mai ülésén beterjesztett jelentéséből kitűnik — s több haláleset is fordult elő a gyermekek között pusztító járvány folytán.

— **(A mi még nem volt.)** A megyei közigazgatási bizottság mai ülésén egy

olyan ügygel foglalkozott, milyenre még nem volt precedens. Ugyanis Mágocs község előjárósága a tolnamegyei Lengyel község körjegyzőjét egy idéző végzés kézbesítésére hívta fel, a mely felhívásnak az azonban nem tett eleget, mivel ő csak felettes hatóságának felhívására tartozik kézbesíteni. Az előjáróság panasza folytán a bonyhádi főszolgabíróhoz kerülvén az ügy, a főbíró szintén ily véleményben volt s a kézbesítést nem teljesítette. Így jött a mágocsi előjáróság panaszával a megyei közigazgatási bizottsághoz, hol megállapították, hogy a kézbesítő közeg a hatóság kézbesítési végzését felülbírálni jogosítva nincs s meg fogják keresni a tolnamegyei alispáni hivatalt a kézbesítés teljesítése iránt.

— **(Az adóhivatal egy hónapja.)** Dragonescu Döme m. kir. pénzügyigazgatónak a mai megyei közigazgatási bizottság ülésén előterjesztett jelentése szerint a f. é. január hóban befolyt egyenes adókban 58348 frt 54 kr. A múlt évben e címen befolyt 29996 frt 68 kr., tehát 28355 frt 80 krral több folyt be az idén, mint tavaly. Hadmentességi díjban befolyt f. é. január havában 155 frt, míg a múlt év ugyanezen hónapjában 234 frt fizetett be e címen, tehát a múlt évben 79 frttal több, mint az idén. Fogasztási adóban az idén 312.498 frt 39 kr. fizetett be. Tavaly január hóban befolyt 30354 frt. E szerint e címen 282.244 frt 39 kr. a befizetett többlet.

— **(A baba.)** A francia játékkereskedők arról panaszkodnak, hogy nem fogy a baba; ma már úgy látszik nem babát vesznek a mamák kis lányaiknak születésnapjára és karácsonyi ajándékkul. A baba alkonyának mélyesége okai vannak: az emberiség három év-

ezredes játékszerét megöli a tudomány. Régente ha babát kapot a kicsi »mama«, magának kellett ingecskét varrnia, ruháskát szabnia és kalapot diszítani. Csak úgy pergett a tű az apró ujacskákban. Ma már senki sem mer olyan babát ajándékozni, amelynek ne legyen valósággal hercegnői kelengyéje. Aztán intelligens is legyen a baba, tudjon papát-mamát kiabálni. De a nagy pompa és fényűzés elfárasztja a kis leánykakat, az örökös papa-mama meg elfásítja a kedélyüket. Régente ellenben, látszólag némák voltak a babák s mégis oly hosszan és érdekesen tudtak elbeszélgetni kicsi mamáskájukkal az ablak mélyedésében vagy a kuckókban; beszélgette — a képzelet, A mai leánykákból azonban kivesszett a bájos naivitás, mely arra ösztönözné, hogy babáikat öltöztessék; az öltöztetett babákra pedig csakhamar ráunnak. Ma már biciklit kívánnak ünnepi ajándékkul. Mi másképp van Japánban, ahol külön napot szentelnek a babáknak. Március 3-án van az ünnepe, amikor a leányok baba-ajándékot küldenek barátjuknak. Ez a baba-ajándék mamáról leányra száll és minél szebb és tökéletesebb a baba-gyűjtemény, annál nagyobb az illető büszkesége és dicsősége. Városszerte beszélgetnek róla: ennek száz babája van, annak kétszáz.

— **(33 nap alatt a föld körül.)** Mint Chillkov herceg, orosz közlekedési miniszter a vasuti igazgatóságok nemzetközi gyűlésén kijelentette, a szibériai vasutak befejezése után 33 nap alatt lehet a földet körülutazni. A herceg állítását a következő számításra alapítja. Brémából Pétervárra vasuton másfél nap, Pétervárról Wladiwostokba vasúton óránkénti 48 kilométer gyorsasággal 10 nap, Wladiwostokból San Franciskoba a Csendes oceánon át 10 nap, San Franciskoból New-Yorkba 4½ nap, New-Yorkból Brémába 7 nap, összesen 33 nap. Jelenleg a legrövi-

debb földkörüli ut a következő: New-Yorkból Southamptonba 6 nap, Southamptonból Brindisibe Párison át 3½ nap, Brindisiből Yokohamába a szuezi csatornán át 43 nap, Yokohamából San Franciskoba 10 nap, San Franciskoból New-Yorkba 4½ nap, összesen 66 nap tehát épen még egyszer annyi idő.

— **(Egy házaspár hirtelen halála.)** Kocsolán hirtelen halállal mult ki Winkler György és ennek felesége. Az öreg Winkler György feleségével együtt megreggelizett családjá körében. Reggeli után fia, Winkler János a kovácshoz ment. A mint a szobába lépett legnagyobb rémületére, atyját az asztal mellett guggoló helyzetben, anyját pedig az ágyon fekve halva találta. A községi előjáróság gyanusnak találván az esetet, azonnal jelentést tett a szolgabírói hivatalnak. Mint-hogy semmi gyanus körülmény nem derült ki, a jelenvolt szolgabíró kiadta az eltemettetési engedélyt. A különös eset minden esetre úgy történhetett, hogy az asszony, ki az őszszel leesett a padlás lépcsőjéről s azóta folyton betegeskedett, hirtelen rosszul lett s miután az ágyba feküdt, meghalt. Férje valószínűleg segíteni akart rajta, de mikor látta, hogy felesége kiszenvedett, meglepetésében annyira megijedt, hogy még mielőtt székre ülhetett volna — szívszélhűdés érte és összerogyott. Minden valószínűség emellett szól. Kétségtelen azonban, hogy a halál mindkettőnél természetes uton állt be.

— **(Tömeges kitérés.)** A mohácsi sziget melletti Szántova községben ezerkétszáz ember jelentette be illetékes helyen, hogy kilép a római katolikus vallás kötelékéből. Érdekesek ennek a tömeges kitérésnek okai. A szántovai róm. kath. templomban eddig fől-váltva magyar és vend nyelven miséztek. A lakosság magyar része azonban az utóbbi időben annyira megsaporodott, hogy az egyházi

XIV.

Frank csak délután ébredt fel.

Testi és lelki ruganyosságával visszatért gondtalan bátorsága is, mely a fiatal hadnagyot mindig jellemezte. Azokat a küzdelmeket, melyeket a dolgok megváltozása helyezett kilátásba, győzelmesen remélte megívni. Hosszu habozás nem volt természetű s a mi reggeli rosszulléte idején megoldhatlan csomóként tünt fel előtte, most egészen simán és egyszerűen lebonyolíthatónak látszott.

Csak saját maga miatt csóválta fejét, midőn azt a kérdést tette fel, hogy mi fűzi őt tulajdonképen Maggyhoz. Erre nem tudott helyes feleletet találni. Ez a szerelem mintegy elemi erővel jött, hirtelen, váratlanul és most nem szabadulhatott tőle. Különben is egész könnyen és jól érezte magát e fogságban s azért nem is tett kísérletet bilincseinek széttörésére. Különben is hiábavalónak tartotta oly kérdésekkel foglalkozni, melyeknek eldöntése a legjobb esetben sem változtathat a helyzeten. De az ilyesmivel is számot tudott vetni és hamar készen volt elhatározása.

Legjobbának tartotta odahatni, hogy Maggy mielőbb távozzék a szigetről. Ezen célból kedvesének értesítése után, már holnap kérést akart intézni atyjához. Bármenny-

atyádnak és nagybátyádnak lelkiismeretét a csempészetnél még jóval nagyobb bűnök is terhelik.

S miután látta, hogy Maggy mit sem válaszol, folytatta:

— Nem beszélt atyád sohasem Kati nénéről?

— Leesett a szirtekről és a tengerbe fuladt, még jóval születésem előtt.

— És miért? Hogyan történt a dolog?

— Azt nem tudom. Atyám sohasem beszélt nekem erről.

— De nagyanyád bizonyára mondott neked erre vonatkozólag valamit.

— Nagyanyám sokszor mesélt Dán bácsiról, ki a »Mary Jeannel« szenvedett hajótörést, meg Kati néniről, de rendesen annyira zavarodottan és érthetlennül beszélt, hogy nem tudtam az egészről kiokosodni. Atyám és Zeke Konks pedig kérdéseimre mindig azt felelték, hogy a nagymama nem tiszta elméjű és ostobaságokat fecseg. Pedig Zeke Konks biztosan tudja a történetet, mert Kati néni az ő leánya volt. De ő mindig oly haragos, ha erről beszélek előtte.

Frank látta, hogy e tárgyban nem kaphat Maggytól bővebb felvilágosítást, mert a leánya maga sem ismerte a történetet.

— Mióta van nagyanyád a jelenlegi állapotában?

— kérdezte rövid szünet után.

— Én nem emlékszem, hogy valaha másként ismertem volna. Évek óta folyton Dán fiáról beszél s azelőtt, mikor a hajósok hálót vetni mentek a tengerre, mindig velük ment s a parton várta be visszatértüket, reményelve, hogy Dánt is magukkal hozzák. Egy ilyen

hatóság nem tartotta már szükségesnek a vendégség és elrendelte, hogy ezentúl csak magyar nyelven szóljon a pap. Ez a rendelet keserítette el a sokacokat annyira, hogy ilyen tömegesen térnek át a görögkeleti hitre. Remélik, hogy Császka György kalocsai érsek személyes intervenciójának sikerülni fog az ellentétek kiegyenlítése.

— **(A párbajok hazája)** korántsem Magyarország, hanem Olaszország; az olaszok után azonban mindjárt mi következünk. A múlt évben, mikor Cavalotti párbajban agyonszúrták, nagy mozgalom indult meg Olaszországban a párbaj ellen; a mozgalom azonban csak két hétig tartott, — s azután megint csak úgy dühöngött a párbaj-mánia, mint az előtt. A múlt évben Olaszországban 920 párbajt vívtak, karddal, bandage nélkül, a szúrás megengedésével. E súlyos föltételek mellett feltűnő, hogy a párbajok közül súlyosabb sérüléssel csak száz, halállal pedig csak hét végződött. Nagy bizonyossága ez annak, hogy az olaszok a vívásban még mindig ügyeskednek. A súlyos sebesüléssel végződött párbajok közül 15 tisztek és altisztek között, 13 katonák és polgárok között, 75 pedig polgárok között ment végbe.

— **(500 millió levél.)** Egy türelmes statisztikus kiszámította, hogy 1000 millió levél íródik minden napon. 500 millió levél közül 150 millió angol nyelven, 90 millió oroszul, 75 millió németül, 55 millió franciául, 45 millió spanyolul, 35 millió olaszul és 12 millió portugál nyelven íródik. A többi 38 millió levél a magyar, a hollandiai, a lengyel, a cseh, a román, a svéd és finnlandi nyelv között oszlik meg.

— **(A munkásnők száma.)** A nő a múlt időkkel mindinkább kivetkőzik hivatásos helyzetéből s a férfinak rendes kenyérkereső, dolgozó társa lesz. Magyarországon a nők eddig leginkább a földművelés terén végeztek munkát, most azonban már minden

irányban találnak és keresnek működési tért. Ez az oka annak, hogy mozgalom indult a célből, hogy érdekeik megvédése céljából komoly egyesülésre szervezkedjenek, mint azt a férfi-munkások már minden oldalról megcselékelték. A mozgalom megindítója az 1890-dik évi népszámlálást véve alapul, azt konstataálja, hogy kilenc évvel ezelőtt a földműveléssel foglalkozó munkásnők száma 688 ezer volt. A bányászat körülbelül 5000 nőt foglalkoztatott. A tulajdonképeni iparnál 122 ezren találtak foglalkozást, míg a kereskedelemben 35 ezer főre megy a számuk. Ha most hozzávesszük e majdnem 850 ezer munkásnőhöz azokat, a kik 1890 óta szintén a dolgozók közé állottak és két kezük munkájával keresik meg kenyerüket, kétségtelenné válik, hogy a magyar munkásnők száma az egy milliót jóval meghaladja.

— **(Anyakönyvvezetői ügyek.)**

A kapocsszekesői körjegyzőséghez egy segédjegyző és helyettes anyakönyvvezető alkalmazását kérte a közigazgatási bizottságtól az ottani körjegyző. Az anyakönyvi felügyelő véleményes javaslata alapján a bizottság mai ülésében elhatározta, hogy a segédjegyzői állás díjazásához 200 forinttal való hozzájárulásra fogja kérni a belügyminisztert. — A jénői anyakönyvi kerületben szintén szükséges egy helyettes anyakönyvvezető. A megyei közigazgatási bizottság mai ülésében elhatározta, hogy *Bittó Sándor* segédjegyzőt fogja felterjeszteni kinevezés végett a belügyminiszterhez. — A mohácsi anyakönyvvezető a közigazgatási bizottsághoz töltyamodott, hogy a hivatalos órák hivatalában a régiek maradjanak, hogy fizetési pótléka megfizetésére a nagyközség utasítsa s hogy hivatala tagabb hivatalos helyiségben legyen elhelyezve. A bizottság mai ülésében a kérelemnek helyet adott s utasította az alispánt, hogy a hivatali helyiség jelenlegi minőségéről szerezzen tájékoztatást s tegyen javaslatot, hogy szükséges-e

más helyiségben elhelyezni a hivatalt. — A hirdi anyakönyvi kerületet fel akarták oszlatni, egyik részét a somogyi, másik részét a püspökbogádi kerületekhez csatolni szándékozván. Azonban a fölöstás által a somogyi és püspökbogádi körjegyzőknél munkahalmaz állna be, de különben is *Krámer Károly* nyugalmazott hirdi tanító, az eddigi 120 forint tiszteletdíjért hajlandó az anyakönyvvezetést elvállalni, — tehát a közigazgatási bizottság a kerület felosztását egyelőre mellőzni és a folyamodót kinevezés végett a belügyminiszterhez felterjeszteni határozta.

— **(Két számoló művész.)** Nagyon érdekes versenyt bíráltak el a napokban a párisi csillagászati társaság tagjai. Két számoló művész vetélkedett egymással: Inaudi és Brandebourg. Inaudi ügyességéről fogalmat adnak a következők: Hátat fordít a táblának, amelyre valaki számokat ír; ily módon levonásokat végez a fejében 18 jegyű számokkal 9 másodperc alatt; öt jegyű számot másik ilyen számmal 54 másodperc alatt szoroz. Négy perc alatt az 54-ik hatványra emeli a 2-es számot, ugyanilyen idő alatt gyököt von az 54-ik hatványra emelt számokból, végül pedig emlékezetből leolvassa a táblára írott összes számokat anélkül, hogy csak egy pillanatra is oda tekintett volna. Brandebourg módszere különbözik ettől, de szintén csodálatos. Leír például 10 hatjegyű számot, aláhuzza a vonalat s rögtön odairja az eredményt. Ötjegyű számot megszoroz egy másikkal 12 másodperc alatt. Kétjegyű számot négyszer megszoroz egy másik kétjegyű számmal és összeadja a számokat két másodperc alatt. A csillagászati társulat tagjait elragadta a két rendkívüli lángelme megnyilvánulása, de a verseny eldöntetlen maradt.

— **Csak úgy takarítunk** ha jó anyagot, de mindazonáltal jutányosan szerezzük be, így vagyunk legtöbb esetben a bőr,

alkalommal egyszer leesett a meredek partról és a lábát törte. Azóta ki sem mozdult a szobából s folyton harisnyát köt a fiának. — De most jut eszembe édesem, hogy a nagymama betegem fekszik odahaza. Mennem kell, Ismételtén kérlek, amennyire lehet, kiméld enyéimet.

— Hagyd el édesem és légy nyugodt. Reményem, hogy nem lesz erőszakra szükség s biztos lehetsz, hogy a mi tölem telik, azt megteszem.

— Óh, te jó vagy édesem! Tudom, hogy nem leszel igazságtalan. De most Isten veled Frank, nem maradhatok tovább.

— Isten veled Maggy! Mikor látlak ismét?

— Légy holnap ismét e helyen. Eljövök. Ezzel távozni akart, de Frank visszatartotta.

— Hogy intézed el a dolgot atyáddal?

— Valóban nem tudom. Olyan zavart a fejem, hogy mit sem merek tenni s nem is akarok a te beleegyezésed nélkül.

— Akkor holnapig ne szólj semmit atyádnak, majd megbeszéljük a teendőket.

— Mondjad Frank, igazán szeretsz? — kérdezte a leányka, féltékeny tekintve a hadnagyra. Neked nagyon kell engem szeretned, mert mindenemet elraboltad, mi nekem kedves volt.

Frank meghatottan zárta karjaiba a leánykát.

— Biztos lehetsz Maggy, hogy végtelenül szeretlek. Mi ketten egy új világot teremtünk magunknak, melyre nem nehezedik a szülők bűneinek súlya. Csak légy türellemmel, míg ennek elérhetésére a helyes utat megtalálom.

— Bizom benned Frank s kimondhatatlanul szeret-

lek — mondá a leányka, a fiatalember keblére simulva. De most ég veled; viszontlátásra holnap reggel.

— Viszontlátásra Maggy!

A leányka kiszakította magát a hadnagy karjaiból s könnyed futással csakhamar eltűnt a sziklák között. Frank végig simította kezével homlokát, mely mögött vadul űzték egymást a gondolatok. Hiába igyekezett őket rendbe szedni, érezte, hogy most képtelen tisztán gondolkodni.

Lassan haladt lefelé az állomás irányában s a hirtelen támadt lágy szellő — melyet a sziklák között észre sem vett — végtelenül jól esett forró homlokának. Meggondolás nélkül levetkőzött s beleugrott a tenger hűs habjai közé.

A fürdő kitűnő hatással volt túlfeszített idegeire. Az a tompa érzés, mely agyát és minden tagját elszibbasztotta, elmúlt s tért engedett egy kellemes fáradtságnak, mely annyira hatott rá, hogy az állomásra érve, alig volt képes a Washingtonból beérkezett időjelzési táviratokat elolvasni.

— Tettesse fel a viharjelzést — szólt a rajvezetőhöz. Ejszaknyugatról erős szelet kapunk. Azután szobájába ment s ruhástól dőlve végig a pamlagon, néhány perc múlva egészséges, mély álomba merült.

áruval is, amidőn szemünk egy csinos külsejű bőr, pénz, szivar és szivarkatárcán, vagy másnemű ilyen dolgokon akad meg, mert ezeket is akkép ítéljük meg mint az embereket a külsőről ami által pedig nagyon sokszor csalódunk. — Ezt ugy hárihatjuk el magunktól, ha ezen cikkben szükségletünket *Schönwald* Imréné fedezzük. *Schönwald cég* a közlegő idényre raktárát a legizlésebb kivitelű sétabotokkal lovagló ostorokkal gyárapította amelyeket csodálatos olcsó árak mellett bocsájt a vevőközönség rendelkezésére. — Ezüst fogantyukat bármily diszes kiállításban megrendelésnél saját gyárában állit elő.

Pécs szab. kir. város
meteorologiai állomása jegyzetei

1899. február 14. reggeli 7 óraker.

Barometer (redukált) = 63.1 mm. (emelkedő.)

Hőmérsék. = 9.0 °C

» maximuma: 14.0 °C

» minimuma: 5.0 °C

Párányomás: 5.6 mm.

Relatív nedvesség: 66

Felhőzet: ☉

Szélirány s erő: W. 3.

Csapadék 24 órai:

Változás nem várható.

Dr. Czira.

Az aranykéz.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. febr. 14.

Valóban az. A jótékonyság aranykeze, mely mindig ad és sohasem kér, mely alkot, teremt a semmiből, melynek társadalmunk kulturális és humánus intézményei jórészen létüket köszönhetik.

A jótékonyság erszénye soha sem ürül ki. Olyan az, mint az evangéliumi szegény özvegy asszony korsója. Savanyu idők, válságos napok nincsenek reá hatással.

Az emberbaráti érzület s a közművelődés kettős oltárán ott ragyognak áldozati fillérei. Ha van eszményiség a földön (pedig van!) ugy az a jótékonyságban nyilvánul egyedül méltóképen.

És ahol jótékonyság van, ott nem hal ki az eszményiség az emberek szívéből.

A baranya-sellyei műkedvelők f. hó 12-én előadták Tóth Ede remek népszínművét a Sellyén létesítendő »Iparosok Betegsegélyző-Egyesülete« betegápoló szobájának berendezése javára.

Maguk a műkedvelők áldozatul hozták iparkodásukat, szorgalmukat s fáradozásukat. Mert hát az az iparos segéd, aki egész napon át munkában törődik, ha hat héten át hetenkint kétszer fél éjszakát szentel tanulásra: bizony áldozatot hoz az.

És ezért az áldozatért csak csekély kárpótlás a taps, az elismerés, mit játékaival arat. De kárpótlást talál abban, amiben a közönség: az öntudatban.

Abban az öntudatban, hogy jól cselekedett!

Bizony, mert a nagy közönség is jó részt csupán a maga öntudatára van utalva, ha kárpótlást keres az áldozatul hozott filléréiért.

És mi minden álszerénykedés nélkül készséggel bevalljuk, hogy a nyújtott művelészet nincs arányban az áldozattal.

Nem anyagi, hanem erkölcsi áldozatról szólunk.

Mert hisz sokszor csekélyebb dolgokért nagyobb összegeket dob ki egyönk-másunk a sárba. De áldozat, hogy ráadásul még meg is kell szenvednie azért, hogy jótékonyságát gyakorolta.

Avagy nem áldozat-e az, amidőn egy vidéki vendéglő »nagy termében« 100—120 személy szoronkodik s izzad a kanikulaihőségben? Mindőn a vidékről sötétben, sárban nem sajnálja a fáradságos utat.

Bizony Sellye és vidékének közönsége ép ugy ki tett magáért, mint a derék műkedvelők.

Mert hogy a műkedvelők kitétek magukért, ahhoz kétség sem fer. Minden lehetőt megtettek, ami jóakarattól s tehetségüktől tellett.

A jó szívű közönség nem fukarkodott biztató tapsaival.

Kratovel István mokány egy Pergő Gerzsony volt, Jucika leányát *Gmáze* Etel játszotta; szebb s kedvesebb Jucikát képzelné is alig lehet. Günther Antonia Bimbó Mártonné, szerepében jeleskedett. Bimbó Laci szerepében *Oldi* József is jól megállta helyét. *Krámmér* Kálmán meg igazán Kötő Károly érzésével játszott.

A figurás Dáma Náci sem találhatott volna *Schneider* Ferencnél jobb személyesítőre. Fuvó Mártont, az öreg kintornást *Szabó* Ferenc játszotta igen szépen.

Herber Szida igazi drámai hévvel s megkapó hűséggel játszotta a szerencsétlen Mari szerepét. *Neuman* Gyula, *Dorosits* Gyula s *Roth* Ferenc kocsisok, ügyes mókáikkal s dalaikkal tartották fent a közönség jókedvét. A többi női szerepeket *Neuman* Maris, *Patkó* Maris, *Neuman* Julis, *Krézer* Etel és Iglhauth Ilka játszották sok kedvességgel s ügyességgel. És most érünk a fő alakhoz, a furfangos Samu molnár inashoz. Erre a töröl-metszett jó szerepre *Farkas* János, mintha csak rá termett volna. Ügyes mókáival sokszor hangos kacajra birta a közönséget. *Rockenstein* Imre és *Szabó* János a két szegény ember, humoros két alak volt.

Az egyes alakok ellemzettségére nem csekély befolyással van az ügyes színpadi maszkirozás. És annak eszközzésére valóban páratlan ügyességű ember állott rendelkezésükre. A helység fiatal ügyes todrásza: *Krajtor* Demeter igazán remekelt a maszkirozás művészetében; egyébiránt ő több éven keresztül volt a fővárosban színházi todrász és maszkirozó.

Az előadás technikai sikerében számos érdemei vannak a derék, fáradhatatlan *Farkas* Antal sugónak is.

Az előadás jövedelméről a számadások egybeállítását után nyujtunk tájékozást a nagyérdemű közönségnek, melynek buzgó fölfigyásáért ezuton mond köszönetet a rendező.

Művészet, irodalom.

☉ **Bérci Gyula jutalomjátéka.** Színtársulatunk kedvelt komikusa, Bérci Gyula jutalomjátéka alkalmából tegnap este egy rég nem látott, de ősi régi énekes bohózat, a »Méltóságos csizmadia« került színre, melyet a jutalmazandó valószínűleg számos kacagtató jelenete miatt választott. Szándéka teljesen sikerült, mert a nagyszámu közönség, mely megtöltötte a színházat, folytonosan kacagott a darab jobb-rosszabb humoros jelenetein. A mi a játékot illeti, Bérci Gyulának vagyunk kénytelenek nyujtani a babért, ki a Jancsi csizmadia legény szerepében igen jó volt. Tulajdonképen ez az egyetlen szerep, melynek megjátszása fáradságot igényel. A darab többi szerepei, a maguk egyszerű s könnyed voltukban, oly olcsó sikerhez juttatják a szereplőket, hogy azoknak egyenkénti megdicsérése szinte a tegnap este szerepelt ambiciózus színészeink sértése volna. Csak ugy együttesen említjük fel őket: *Bihari* Ákos, *Balla* Kálmán, *Lipcei* Józsa, *Delli*, *Peterdi*, *Szohner* Olga és *Erdélyi* Miklós képezték keretét a tegnapi előadásnak. A közönség minden felvonás után, de sokszor nyílt színen is kitapsolta Bérci Gyulát, sőt az éljenzésben sem volt hiány.

Nem mulaszthatjuk el felemlíteni, hogy *Berényi* Miklós — kiből ki sem nézne az ember ennyi csalafintaságot — alapos kis farsangi tréfát üzött tegnap Bérci Gyulával. Egy öt pecsétes levelet eresztetett le a megjutalmazandónak a zsinorpadlásról, melyet az örömmel fogadott, de képzelhető meglepetése, midőn a vélt 100 frt helyett *Berényi* Miklósnak — egy ékes szavu gratuláló levelét találta benne. (—csi —ő.)

○ **Lipcei Józsa bucsufellépte.** A pécsi nemzeti színház közkedveltségű subbretteje, *Lipcei* Józsa holnap este tartja bucsufelléptét, mely alkalommal a »Tiszt urak a zárdában« című operetében lép fel. Mint halljuk, a közönség lelkes ovációkban fog elbucszni kedvencétől.

TÁVIRATOK.

— **A béketárgyalások folytatása.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Bánffy* báró ma délelőtt 11 óraker átadta *Fejérváry* és *Lukács* miniszterek jelenlétében *Szilágyinak*, *Csákynak* és *Andrássynak* a kormány válaszát az ellenzék szombati elaboratumára. A miniszterelnök tehát folytatja a béketárgyalásokat, melyeket fegyvertársa, *Tisza* István tegnap szakadásra érlelt meg.

Tisza föllépése a négyes bizottságban a legnagyobb fölháborodást szülte, különösen azzal a kijelentésével, hogy ő és *Bánffy* határozottan ragaszkodnak ahhoz, hogy az elnök a képviselőházban a fegyveres erőt is fölhasználhassa intézkedéseinek foganatosítására.

A béketárgyalások folytatása a király utasítására történik. A kormány és ellenzék még egy-egy üzenetet fognak váltani s azután dönt a király, előbb meghallgatván *Szell* Kálmánt.

— Mire fáj a Bánffy foga?

(A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Az *Estilap* közlése szerint *Bánffy* báró a királynál a béketárgyalások lefolyását szokatlan éles kifejezésekkel ecsetelte, támadván az ellenzékot. Indítványozta, hogy az ellenzékot erőszakkal kell lefegyverezni, a kabinetet *Tisza* Istvánnal rekonstruálni, az ülészakot bezárni, hogy elnököt lehessen választani, aki a végletekig alkalmazza a házszabályokat egész a brachiumig.

A király ez indítványokat elvetette s utasította *Bánffy*t a tárgyalások folytatására.

— A kormány lemondása.

(A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A szabadelvű körben erősen tartja magát a hír, hogy a kormány hat nap előtt benyújtotta lemondását, de ezt a király eddig még nem fogadta el, mert a király is ragaszkodik ahhoz, hogy az indemnity még *Bánffynak* szavaztassék meg.

— Viharok és hófúvások.

(A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Az angolországi szélvihar megújult és iszonyu erővel pusztit. — Amerikából nagy hófúvások hire érkezik. Filadelfiában és Washingtonban oly óriási a hóvihar, hogy a parlamentbe csak 60 képviselő jöhetett, az üléseket azonban ennek dacára nem akarták elnapolni.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. febr. 14.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: —; későbbi szállítás: 9 67. —
Tengeri, májusra: 4 75. — Rozs, márciusra: 7 89. —
Zab, őszre: 5 80. —
Az értéktőzsdén az árai a következők: Osztrák
hitelrészvény: 368 50 — Magyar hitelrészvény: 398 75
— Államvasut: 364 —.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

HIRDETÉSEK.**Elegáns,**

kényelmes, nagy emeleti, —
egy kisebb földszinti

lakás,

és egy istálló (3 lóra)

kiadó.

Megtekinthető Malom-u. 21. sz.

Kiadó lakás.

A Mária-utca 1-ső szám alatti

emeleti lakás,

mely 5 utcai szoba, konyha, cseléd-
szoba, éléskamara, southerain és pad-
lásból áll,

május 1-től kiadó.

Vizvezeték az emeletben. — Évi bér 600 frt.

3878. sz.

1899.

Hirdetmény.

A városi gyepmesteri telepnél
szükséges 4030 frt 62 krral előirányzott

pótmunkák

biztosítása iránt 1899. évi február hó
20-án délelőtt 9 órakor a városi
gazdasági tanácsteremben zárt aján-
lati tárgyalással egybekötött nyilvános ár-
lejtés tartatik.

Fölvihvatnak tehát pályázók, hogy
200 frt bánatpénzzel fölszerelt zárt aján-
lataikat legkésőbb e hó 19-én déli
12 óráig a polgármesteri hivatalnál
nyujtsák be, vagy a szóbeli árlejtésen a
bánatpénz letétele mellett vegyenek részt.

A pályázati föltételek, terv és költ-
ségvetés g. tanácsnoknál betekintheők.

Pécsett, 1899. évi február hó 10-én.

A város Tanácsa.**PSERHOFER J. vértisztító labdaccai,**

azelőtt „általános labdacok“ név alatt; mely utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacok csodás hatásukat ezerszeresen be nem bizonyították volna.

Évtizedek óta ezen labdacok általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitűnő háziszerekből készlet nem volna található. Számtalan orvos által ezen labdacok háziszereül ajánlottak minden oly bajoknál, melyek a rossz emésztésből és székrekedésből erednek, mint epe-zavarok, májbajok, kólika, vértolulások, aranyér, béltétlenség s hasonló betegségeknek. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak vérszegénység s az abból eredő bajoknál is: így sápkórnál, idegességből származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdacok oly könnyen hatnak, hogy a legcékelyebb fájdalmat sem okozzák és ennek tolytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül is bevehető.

Ezen vértisztító labdacok csakis a Pserhofer J.-féle az „Arany birodalmi almához“ címzett gyógyszerárban Bécsben, I., Singerstrasse 15. szám alatt készítettnek valódi minőségben s egy 15 szem labdacot tartalmazó tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmazzatik, 1 frt 05 krba kerül. Az összeg előzetes beküldésénél bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 krba kerül.

NB. Nagy elterjedésük következtében ezen labdacok a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt utánoztatnak; ennek következtében kériük osakis Pserhofer J.-féle vértisztító labdacokat követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyek használati utasítása a Pserhofer J. névalírással, fekete színben és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláírással, vörös színben van ellátva.

A számtalan hálaíratból, melyet a labdacok fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat említünk azon megjegyzéssel, hogy mindenki, aki ezen labdacokat egyszer használta, meg vagyunk győződve, azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893 április hó 30-án.

Tisztelt Pserhofer ur!

Legyen oly szives és küldjön nekem ismét 15 tekercset az ön fölülmulhatlan vértisztító labdacsaiból utánvétellel. Fogadja ez uton is a legmélyebb köszönetemet labdaccai csodahatásáért. Maradok teljes tisztelettel

Pawlistik Ferencz, Köln, Lindenthal.

Hrasche, Földnik mellett, 1887 szept. hó 12-én.

Tekintetes ur!

Isten akarata volt, hogy az ön labdaccai kezeim közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom: Én gyermekágyban meghültem olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék. ha az ön csodálatraméltó labdaccai engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg önt ezért ezerszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacok engem is tökéletesen ki fognak gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak. Knifcz Teréz.

Bécs-Újhely, 1887 november 9-én.

Mélyen tisztelt ur!

A legforróbb köszönetemet mondom ezennel Önnek 60 éves nagynéném nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhurutban és vízkórásban, már életét is megunta, melyről egyébként le

is mondott, midőn véletlenül egy dobozt kapott az ön kitűnő vértisztító labdacsaiból s azoknak állandó használata folytán tökéletesen kigyógyult. Legfőbb tisztelettel Weinzettel Josefa.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1893 márcz. 27.

Tekintetes ur!

Alulírott ismétlen kér 4 csomagot az ön valóban hasznos és kitűnő labdacsaiból. El nem mulaszthatom legnagyobb elismerésemet kifejezni ezen labdacok értéke felett és azokat, a hol csak alkalmas nyílik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszés szerinti használására önt ezennel felhatalmazom.

Teljes tisztelettel Hahn Ignác.

Gotschdorf, Kolbach mellett.

Szilézia, 1886 október 8-án.

T. ur! Felkérem, miszerint az ön vértisztító labdacsaiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csak is az ön csodálatos labdacsaiknak köszönhetem, hogy egy gyomorajtól, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacok nálam sohasem fognak kifogyni s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, vagyok

tisztelettel Zwickl Anna.

**Bernhardi alpesi-fű liqueur, Bern-
W. O.-tól Bregenzben.** 1/1 üveg 2 frt 60
kr., 1/2 üveg 1 frt 40 kr., 1/4 üveg 70 kr.

Amerikai köszvénykenőcs, gyors és
hatású, legjobb szer minden köszvényes és
csúzos bajok, u. m.: gerincagybántalom, tag-
szaggatás, ischias, migraine, ideges fogfájás,
főfájás, fülzaggatás stb. ellen. 1 frt 20 kr.

Angol csodabalzsam, Pserhofer J.-
től, egy üv. 50 kr.

Fagybalzsam, Pserhofer J.-től. Évek
óta a fagyos tagokra és
minden idült sebre mint legbiztosabb szer el-
ismerve. 1 köcsög 40 kr. Bérmentve 65 kr.

„Stoll“-féle Kolapraeparatumok,
kitűnő szer gyomor és bélbetegségeknek.

Kola-elixir vagy bor, 1 liter 3 frt, fél
liter 1 frt 60 kr.
1/4 liter 85 kr.

Golyva-balzsam, Pserhofer J.-től, ki-
tűnő szer golyva ellen,
1 üveg 40 kr., bérmentve 65 kr.

Élet-esszencia, (prágai csöppek), Pser-
hofer J.-től, megrottott
gyomor, rossz emésztés és mindennemű al-
teti bajok ellen kitűnő háziszere. 1 üveg 22
kr. 12 üveg 2 frt.

Utifünedv, Pserhofer J.-től, egy ált. ismert
kitűnő háziszere hurut, rekedtség,
görcsös köhögés stb. ellen. 1 üvegecske 50 kr.,
2 üveg bérmentve 1 frt 50 kr.

PSERHOFER J. Gyógyszerész „zum goldenen Reichsapfel“
Bécs, I., Singerstrasse 15.

**Pserhofer
Tannochinin hajkenőcs, J-től.** Évek
hosszu sora óta valamennyi hajnövesztő szer
közt orvosok által a legjobbnak elismerve.
Egy elegáns nagy szelenczével 2 frt.

Általános tapasz, Stendel tanártól.
Ütés és szurás által
okozott sebeknél, mérges daganatoknál, ujj-
kukacz, sebes vagy gyuladt mell, vagy más
ily bajoknál, mint kitűnő szer lön kipróbálva.
1 tégely 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Általános tisztító-só, Bullrich A.
W.-tól. Kitűnő
háziszere a rossz emésztés minden követke-
zményei, u. m.: főfájás, szédülés, gyomorgörcs,
gyomorphév, aranyér, dugulás stb. ellen. 1
csomag ára 1 frt.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osztr.
lapokban hirdetett összes bel- és külf-gyógysze-
részeti különlegességek raktáron vannak és a
készletben netán nem levők gyorsan és olcsón
megszerezhetnek. Postai megrendelések a leggyor-
sabban eszközöltenek, ha a pénzüsszeg előre bekül-
detik; nagyobb megrendelések utánvétellel küldetnek.

Valódiaknak csak azok tekinthetők, me-
lyek használati utasítása a Pserhofer J.
névalírással és minden egyes doboz fe-
dele ugyanazon aláírással vörös színben
van ellátva.

Védve védjegy által. Védjegy utánzása szigoruan
büntetettik.